

Íngrid Rubio aparegué per primer cop en la sèrie de TV3 'Secrets de família'. En qüestió d'un mes ha estrenat dues pel·lícules ben diferents: l'última de Carlos Saura, 'Taxi', i ara la comèdia 'Más que amor, frenesí'. L'actriu catalana és un nou rostre a tenir en compte.

Retrat d'una jove actriu catalana

Té vint-i-un anys i fins fa no res era coneguda com 'la Marta' de *Secrets de família*, la sèrie gironina de TV3. Era la primera aventura interpretativa de la jove actriu catalana Íngrid Rubio. A principi d'aquest any es va presentar a una prova i Saura la va escollir per a donar cos a la Paz de *Taxi*. L'actriu, no contenta amb això, no més acabar *Taxi* es va ficar en *Más que amor, frenesí*, una pel·lícula sobre la nit, amb estètica post-almodovariana, dirigida per tres novençans. Per ara té dues pel·lícules ja preparades, la "segrestada" *En brazos de la mujer madura* i l'última del veterà Pedro Olea, *Más allá del jardín*, que s'ha estrenat aquesta setmana. Fa unes setmanes, l'actriu va pujar per primera vegada a un escenari de teatre amb *Tres actos desafiantes*, adaptació de textos d'Elaine May, David Mamet i Woody Allen.

—*Si hagués de destacar alguna virtut, tant de Taxi com de Más que amor, frenesí, què en diria?, perquè són pel·lícules totalment contràries.*

—*Taxi retrata una realitat que passa al carrer i ho reflecteix molt cruament. En canvi, Más que amor, frenesí és una comèdia molt boja, que no para en cap moment i que retrata ambients que també existeixen però d'una forma més boja i irreal, encara que m'ha tocat, de les tres protagonistes, el personatge més seriós, el més dramàtic i el que pitjor ho passa.*

—*Continuem amb les comparacions. A Taxi tenia darrere la càmera una persona tan experimentada com Carlos Saura. A Más que amor, frenesí, no és un, sinó tres directors joves que fan la seva primera pel·lícula. Suposo que deu haver-hi diferències, oi?*

—*Una diferència òbvia és l'experiència. Carlos Saura és un home que ha passat molts anys treballant en la indústria del cinema i això, vulguis o no, s'ha de no-*

tar. La tranquil·litat de Saura és sorprenent i la sap transmetre a l'actor i, sobretot, és totalment conscient de què vol i com ho vol. Sap portar-te, sense que tu te n'adonis, per on a ell l'interessa. Amb David, Alfonso i Miguel era diferent. Al rodatge de Más que amor, frenesí hi havia tanta il·lusió i energia, que això mateix feia que tot funcionés.

—*I no li va fer una mica de por que Más que amor, frenesí estigués dirigida per tres persones?*

—*Al principi, quan vaig rebre el guió i vaig veure que hi havia tres directors, no tenia gaire clar com s'ho farien. Després, els vaig conèixer i em van dir com ho volien fer. Vaig veure que, a la seva manera, també tenien les coses clares, i que la història podia funcionar i ser divertida. I a més, conyl, és gent que confia en tu i també tu has de confiar en ells, encara que siguin nous, tu també ets nova.*

—*Com feien per a dirigir els tres a l'hora?*

—*Cadascú tenia la seva tasca, un s'encarregava de la part d'atretzo, un altre de la càmera i un tercer de la direcció d'actors. Hi havia un portaveu, que era Alfonso Albacete, que ens donava les instruccions.*

—*Què li va semblar el guió de Más que amor, frenesí?, perquè no és gaire habitual trobar-se ací una*

pel·lícula que parli tan explícitament de la nit.

—*Una bogeria. És la història de tres noies que viuen juntes, i fins aquí tot normal, però després l'ambient nocturn i de festa que els envolta és absolutament desgavellat, amb personatges molt divertits. És veritat que reflecteix la nit, però crec que és una nit molt concreta, no crec que es pugui generalitzar i dir que Más que amor, frenesí és una pel·lícula sobre la nit.*

—*El guió de Taxi també reflecteix la nit, però amb un enfocament radicalment contrari.*

—*Quan vaig llegir el guió de Taxi, la història se*

"Estic aprenent, per tant estic oberta a tot tipus de gèneres i propostes, amb la condició que siguin interessants i que em puguin aportar alguna cosa. Jo crec que quan comences el que més t'importa és aprendre."

m'enduia, em va agradar moltíssim. A part del que en puguin dir els crítics, per a mi, per a l'Ingrid, *Taxi* porta un missatge molt clar i n'hi deu haver gent que l'agafarà i d'altres que ni el veuran.

—*Quin missatge és aquest que es veu tan clar?*

—Que estem envoltats de violència i que això cada vegada va a més. *Taxi* és una manera d'obrir els ulls a una realitat que està molt a prop de nosaltres, de dir-te que el teu pare pot ser un assassí, que un paio completament normal, millor dit, aparentment normal, es pot carregar un ionqui o una prostituta.

—*És una realitat que li ha estat propera algun cop?*

—Jo crec que és un fenomen que vius cada dia, cada vegada que obres un diari et trobes casos molt semblants als de *Taxi*. Santiago Tabernero treballava amb retalls de diari, i en va treure moltes situacions del guió, o sigui, que no és cap ficció inventada.

—*Tornem a les comparacions. Taxi és un drama tremebund. Más que amor, frenesí, una comèdia exageradíssima. En quin gènere s'ha mogut millor?*

—Estic aprenent, per tant estic oberta a tot tipus de gèneres i propostes, amb la condició que siguin interessants i que em puguin aportar alguna cosa. Jo crec que quan comences el que més t'importa és aprendre, per això com més coses diferents facis, millor.

—*Però on s'ha trobat més a gust?*

—Et puc dir que *Taxi* va ser un rodatge de tres mesos, molt intens, amb moltes escenes de nit i a més exteriors, que això, vulguis o no, és molt cansat. En canvi, *Más que amor, frenesí* va ser un mes i mig, i també t'absorbia, però era un altre ritme, més relaxat.

—*Sembla que d'un temps ençà es parla molt d'una nova generació d'actors, tant als Països Catalans com a l'estat espanyol. Quines creus que són les raons perquè ara els actors joves tinguin més oportunitats?*

—Sí que hi ha un grup de nous intèrprets. Les raons? No sé. Pot ser perquè tot canvia, la societat canvia i, per tant, el cinema també canvia. El que està clar és que ara, en el món del cinema, es confia més en la gent jove, ja siguin actors o directors. I això també és perquè hi ha un mercat per a aquests productes.

—*Hi ha competència entre els actors joves per aconseguir un determinat paper?*

—No, jo crec que és tot el contrari. Hi ha una il·lusió per aprendre i per fer que les coses funcionin, però sempre amb un esperit d'equip.

—*Li arriben molts guions o es continua presentant a proves de càsting?*

—Les dues coses. El paper a *Taxi*, el vaig aconseguir a través d'una prova. Si m'interessa el paper, no tinc cap problema a presentar-me a un càsting. De totes maneres, m'arriben molts guions. El meu agent me'ls passa, em dóna la seva opinió, jo li dono la meua i llavors decidim si val la pena o no.

—*Vostè va començar la seva carrera en la sèrie Secrets de família. No és la primera actriu que d'aquestes telesèries fa el salt al cinema. Creu que són bones plataformes per a un actor o simplement una manera de guanyar-se la vida?*

—Què vols que et digui, jo hi he treballat. Estan molt bé, serveixen per promocionar gent nova o que només

ha fet teatre. A més, jo crec que *Secrets de família* com a producte de televisió era digne i gràcies a això i a la gent de la sèrie, que va confiar en mi, ara estic aquí.

—*Abans de Secrets de família vostè no havia fet mai res, ni un petit paper de teatre; com la van agafar?*

—Va ser una d'aquestes casualitats que et dóna la vida, estar al lloc adequat en el moment adequat. Jo anava a un centre cívic i allí em va veure una persona que preparava la sèrie. Va pensar en mi per al paper de la Marta i em va dir que em presentés a una prova de càsting. No hi havia pensat mai, a ser actriu, i, de fet, quan vaig anar a la prova, va ser la primera vegada que vaig tenir una seqüència al davant amb un text per llegir.

—*I posteriorment, ha fet algun tipus de preparació?*

—La millor escola per a mi és treballar. Com més coses fas, més aprens. Sempre pots apuntar-te a algun curs de expressió corporal o de veu, que ajuda, però la qüestió fonamental, almenys per mi, és la feina.

"La millor escola per a mi és treballar. Com més coses fas, més aprens. Sempre pots apuntar-te a algun curs de expressió corporal o de veu, que ajuda, però la qüestió fonamental, almenys per mi, és la feina."

Manuel Romo